

преди да се роди? То е живѣло въ ума на майката като жива идея, която е чакала деня на своето реализиране. Щомъ се е реализирала отвѣнъ, тази идея се е облѣкла въ плѣтъ, въплѣтила се. Тогава тя придобила други отношения къмъ външния свѣтъ. Мислили сте нѣкога върху себе си, какво представяте като индивидъ? Ще кажете, че сте човѣкъ. Като човѣкъ, именно, имате ли ясна идея, какво нѣщо представяте? Ще кажете, че се познавате. Какъ се познавате? Днесъ сте здрави, поправени, румени, но утре заболявате отъ нѣкаква болестъ и изгубвате и руменината, и здравето си. Като се погледнете, казвате, че не се познавате и се чудите, къде остана вашето здраве, какво стана съ васъ, че не се познавате. За да не изпада въ това положение, човѣкъ трѣбва да намѣри въ себе си онази отличителна чѣрта, която при никакви условия не се мѣни — всѣкога остава една и сѣща. Какво ще бѣде положението ви, ако се намѣрите въ единъ свѣтъ, въ който всички хора си мязатъ външно: очи, уши, носъ, уста, рѣце, крака — всичко е еднакво. Освенъ това, всички говорятъ, движатъ се, работятъ по единъ и сѣщъ начинъ. При туй положение вие по никой начинъ нѣма да се познаете. Въ такъвъ случай, ще потърсите нѣкакво вътрешно различие. Първоначално хората външно сж си приличали, но вътрешно сж се различавали. Вътрешното различие се дължи на това, че тѣ не сж излѣзли едно-